

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Θα ήθελα, καταρχάς, να σας ευχαριστήσω θερμά για την πρόσκληση να συμμετάσχω στις εργασίες της Διακομματικής Επιτροπής για τον πρωτογενή τομέα.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι τιμώ ιδιαίτερα τη συλλογική και, κυρίως, την ψύχραιμη προσέγγιση με την οποία αντιμετωπίζονται τα σύνθετα ζητήματα του πρωτογενούς τομέα. Η γεωργία, η κτηνοτροφία, η μελισσοκομία και η αλιεία είναι τομείς που απαιτούν γνώση, συνέχεια και προσήλωση στον στόχο. Γι' αυτό και ο ουσιαστικός διάλογος είναι προϋπόθεση για κάθε σοβαρή μεταρρύθμιση.

Από την πλευρά μου, προσβλέπω σε μια στενή και ουσιαστική συνεργασία με όλα τα μέλη της Επιτροπής. Μια συνεργασία για την οποία δεσμεύομαι ότι θα εργαστώ σκληρά, με μοναδικό γνώμονα την ενίσχυση του ελληνικού πρωτογενούς τομέα και τη διαμόρφωση πολιτικών που θα αντέξουν στον χρόνο.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να ξεκινήσω με μια σκέψη που πιστεύω ότι μας βοηθά να δούμε τη σημερινή συζήτηση σε μια ευρύτερη προοπτική.

Ο σπουδαιότερος Γάλλος ιστορικός της μεταπολεμικής περιόδου και κορυφαίος εκπρόσωπος της Σχολής των Annales, ο Φερνάν Μπροντέλ, πίστευε ότι η ιστορία δεν εξελίσσεται με έναν μόνο ρυθμό, αλλά σε τρεις διαφορετικές χρονικές πραγματικότητες.

Η πρώτη είναι ο σύντομος χρόνος. Είναι ο χρόνος της καθημερινότητας. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται, οι κρίσεις που

ξεσπούν, οι ειδήσεις που κυριαρχούν για λίγες ημέρες και ύστερα δίνουν τη θέση τους στις επόμενες. Είναι ο χρόνος που συνήθως μονοπωλεί τη δημόσια συζήτηση και πολλές φορές δημιουργεί την ψευδαίσθηση ότι η ιστορία γράφεται από τα γεγονότα της ημέρας.

Υπάρχει όμως και ένας δεύτερος χρόνος. Ο χρόνος της συγκυρίας. Εκεί όπου οικονομικές εξελίξεις, πολιτικές αποφάσεις, διεθνείς μεταβολές και κοινωνικές ανάγκες αρχίζουν να αλληλεπιδρούν. Είναι ο χρόνος μέσα στον οποίο οι κυβερνήσεις καλούνται να διαβάσουν σωστά τα σημάδια των καιρών. Να αντιληφθούν προς τα πού κινείται ο κόσμος και να τοποθετήσουν τη χώρα τους στην κατάλληλη θέση πριν χαθεί η ευκαιρία.

Και υπάρχει, τέλος, ο μακρύς χρόνος. Ο πιο απαιτητικός από όλους. Είναι ο χρόνος που αλλάζει τις δομές μιας οικονομίας, τον τρόπο που παράγει ένας τόπος, τις συνήθειες μιας κοινωνίας και τελικά την ίδια την ιστορική της διαδρομή.

Αν το καλοσκεφτούμε, η πολιτική καλείται να λειτουργήσει και στους τρεις αυτούς χρόνους ταυτόχρονα.

Οφείλει να απαντά στα προβλήματα της καθημερινότητας, οφείλει όμως ταυτόχρονα να αναγνωρίζει τη συγκυρία, να αντιλαμβάνεται πότε οι εξελίξεις δημιουργούν νέες δυνατότητες ή νέους κινδύνους. Και, πάνω απ' όλα, έχει χρέος να παίρνει αποφάσεις που θα αντέξουν στον μακρύ χρόνο. Αποφάσεις που δεν θα εξαντλούνται στον επόμενο μήνα ή στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση, αλλά θα εξακολουθούν να παράγουν αποτέλεσμα πολλά χρόνια αργότερα.

Δεν είναι εύκολη άσκηση. Γιατί ο σύντομος χρόνος πάντοτε πιέζει. Η επικαιρότητα είναι απαιτητική, οι κρίσεις διαδέχονται η μία την άλλη και ο πειρασμός είναι να περιορίζεσαι στη διαχείριση του σήμερα.

Η αγροτική παραγωγή έχει τους δικούς της ρυθμούς. Η γη δεν ακολουθεί τον πολιτικό χρόνο. Μια επένδυση σε μια καλλιέργεια, σε ένα αρδευτικό έργο, σε μια νέα τεχνολογία ή σε μια νέα γενιά

παραγωγών αποδίδει σε βάθος χρόνου. Γι' αυτό και οι σωστές αγροτικές πολιτικές κρίνονται πάντα μετά από χρόνια και όχι την ημέρα που ανακοινώνονται.

Αυτός είναι και ο λόγος που επέλεξα να ξεκινήσω με τον Μπροντέλ.

Γιατί θεωρώ ότι η σημερινή συζήτηση δεν αφορά μόνο όσα έγιναν τις τελευταίες εβδομάδες ούτε μόνο όσα πρόκειται να γίνουν τους επόμενους μήνες. Ναι σίγουρα αφορά κι αυτό. Αλλά όχι μόνο αυτά. Αφορά και τη συγκυρία που διαμορφώνεται στην Ευρώπη, αλλά κυρίως αφορά τον μακρύ χρόνο. Δηλαδή τις επιλογές που θα καθορίσουν τη θέση του ελληνικού πρωτογενούς τομέα την επόμενη δεκαετία.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, από τον σύντομο χρόνο. Από τις τελευταίες εβδομάδες.

Γιατί μέσα σε λίγες μόλις ημέρες συνέβη κάτι που, κατά τη γνώμη μου, έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από μια επιτυχημένη πληρωμή.

Η Ελλάδα απέδειξε ότι μπορεί να πληρώνει περισσότερα, επειδή πλέον πληρώνει σωστά. Αυτό είναι το πραγματικό πολιτικό μήνυμα. Τα τελευταία χρόνια είχαμε συνηθίσει να μετράμε την «επιτυχία» μιας πληρωμής μόνο με το συνολικό ποσό. Από την περασμένη Δευτέρα προσθέσαμε μια νέα παράμετρο στην έννοια της επιτυχίας. Δεν αρκεί να πληρώνουμε πολλά, που το κάνουμε. Έχει σημασία να πληρώνουμε σωστά, ώστε οι ενισχύσεις να καταλήγουν σε εκείνους που πραγματικά παράγουν. Και αυτή είναι μια βαθιά αλλαγή φιλοσοφίας. Αυξήσαμε -με λίγα λόγια- όχι μόνο τα χρήματα αλλά και τη δικαιοσύνη των επιδοτήσεων.

Τα στοιχεία είναι πλέον γνωστά. Ο στόχος του πρώτου εξαμήνου όχι μόνο επιτεύχθηκε αλλά ξεπεράστηκε. Οι πληρωμές ανήλθαν σε 1,126 δισεκατομμύρια ευρώ, υπερβαίνοντας τον αρχικό σχεδιασμό, ενώ στον Πυλώνα I καταβλήθηκαν περισσότερα από 100 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον του αρχικού στόχου.

Ακόμη σημαντικότερο όμως είναι κάτι άλλο. **Με τους ίδιους περίπου ευρωπαϊκούς πόρους, περισσότεροι πραγματικοί παραγωγοί είδαν μεγαλύτερη ενίσχυση στον λογαριασμό τους. Κι αυτό είναι μια επιτυχία, την οποία παραδέχονται και οι περισσότεροι αγρότες.**

Είναι το αποτέλεσμα μιας επίμονης δουλειάς ελέγχων, διασταυρώσεων και συνεργασίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης με την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων. Για πρώτη φορά αξιοποιήθηκε στο σύνολό του ο ελεγκτικός μηχανισμός, ολοκληρώθηκαν έγκαιρα οι διασταυρωτικοί έλεγχοι και κατέστη δυνατή η ακριβέστερη ταυτοποίηση των πραγματικά επιλέξιμων δικαιούχων.

Η μεταρρύθμιση, όμως, δεν τελειώνει με μια επιτυχημένη πληρωμή.

Αντίθετα, τώρα αρχίζει η πιο δύσκολη φάση της. **Οι μεταρρυθμίσεις, άλλωστε, δεν κρίνονται από το πρώτο τους αποτέλεσμα, αλλά από το αν γίνονται νέα κανονικότητα.**

Και αυτό ακριβώς επιχειρούμε. Μέσα στον Ιούλιο ανοίγει το νέο ΟΣΔΕ. Για πρώτη φορά με μια εντελώς διαφορετική φιλοσοφία. Με προσυμπληρωμένα στοιχεία από τα δημόσια μητρώα, με αυτόματες διασταυρώσεις, με ελέγχους πριν από την υποβολή της αίτησης και όχι μετά, με αξιοποίηση του Κτηματολογίου, του myDATA, των μητρώων του Υπουργείου και της ΑΑΔΕ. **Λιγότερη ταλαιπωρία για τον παραγωγό, λιγότερα λάθη, περισσότερη αξιοπιστία για το κράτος.**

Ο στόχος μας είναι με άλλα λόγια: **να μη χρειάζεται ο έντιμος αγρότης να αποδεικνύει κάθε χρόνο ότι είναι έντιμος. Να το αποδεικνύει το ίδιο το σύστημα.**

Και παράλληλα συνεχίζουμε την εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων. Μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου έχουν ήδη προγραμματιστεί οι πληρωμές για δεσμευμένα αγροτεμάχια, περιπτώσεις ανωτέρας βίας, δράσεις του Πυλώνα I και II και σειρά ακόμη εκκρεμών υποθέσεων. Θυμίζω,

μάλιστα, ότι χθες μαζί με τον Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Κωστή Χατζηδάκη δώσαμε με αποφασιστικότητα τέλος σε μια εκκρεμότητα δεκαετιών. Με εγκύκλιο που εκδώσαμε, θέσαμε σε εφαρμογή ρύθμιση, με την οποία το Δημόσιο παύει να διεκδικεί αγροτικά ακίνητα που το ίδιο είχε παραχωρήσει στο παρελθόν στους πολίτες, αποκαθιστώντας μια ταλαιπωρία που σε ορισμένες περιπτώσεις κρατούσε σχεδόν έναν αιώνα.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα -αν μου επιτρέπεται- να ευχαριστήσω ιδιαίτερα πολλούς από τους βουλευτές, μέλη της Επιτροπής που με τις παρατηρήσεις τους -και συχνά με την κριτική τους- συνέβαλλαν στο τελικό -θετικό πιστεύω- αποτέλεσμα.

Την ίδια στιγμή, το κράτος στέλνει ένα ακόμη μήνυμα. Σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη περίπου 2.900 υποθέσεις που ερευνώνται από τις αρμόδιες αρχές, με εκτιμώμενη ζημία περίπου 69 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ σε 1.151 περιπτώσεις έχουν ήδη ασκηθεί διώξεις που σχετίζονται με τη δράση πέντε εγκληματικών οργανώσεων. Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι η Πολιτεία ερευνά και όσα συνέβησαν στο παρελθόν, ώστε να αποδοθούν οι ευθύνες εκεί όπου πραγματικά υπάρχουν.

Η ανοχή τελείωσε. Οι επιτήδαιοι τελείωσαν. Τα λαμόγια τελείωσαν. Και αυτό το έκανε πράξη αυτή η κυβέρνηση, παρά τις Κασσάνδρες που προέβλεπαν ότι θα αποτύχουμε.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Υπάρχει ακόμη ένα στοιχείο των τελευταίων ημερών που θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό. Στις 17 Ιουλίου, το Συμβούλιο Υπουργών καλείται να εγκρίνει την ενεργοποίηση του ευρωπαϊκού γεωργικού

αποθεματικού, με στόχο τη στήριξη των παραγωγών απέναντι στην αύξηση του κόστους των λιπασμάτων.

Από αυτό εδώ το βήμα σας ανακοινώνω σήμερα με αυτοπεποίθηση ότι η Ελλάδα θα συγκαταλέγεται στους επτά μεγαλύτερους δικαιούχους του ευρωπαϊκού αυτού πακέτου, εξασφαλίζοντας περίπου 21 εκατομμύρια ευρώ. Και στα χρήματα αυτά θα προστεθούν περίπου 40 εκατομμύρια ευρώ από εθνικούς πόρους, ώστε η συνολική στήριξη να ξεπεράσει τα 61 εκατομμύρια ευρώ για τους Έλληνες παραγωγούς.

Τα νούμερα μόνο τυχαία είναι. Κι αυτό διότι στις Βρυξέλλες κανείς δεν χαρίζει πόρους. Τους διεκδικείς, τους τεκμηριώνεις και τους κερδίζεις. Και η Ελλάδα αρχίζει ξανά να το κάνει με επιτυχία.

Όλα αυτά, όμως, όσο σημαντικά κι αν είναι, αφορούν τη διαχείριση του παρόντος. Είναι οι μάχες της καθημερινότητας. Είναι οι αποφάσεις που ανακουφίζουν τον παραγωγό, στηρίζουν το εισόδημά του και εξυγιαίνουν την ελληνική αγροτική παραγωγή.

Η μεγάλη πρόκληση, όμως, βρίσκεται μπροστά μας. Και δεν αφορά την επόμενη πληρωμή. Αφορά το διάστημα μέχρι το 2034.

Και επιστρέφω στον Φερνάν Μπροντέλ. Αφήνουμε πίσω μας τον πρώτο χρόνο. Τον χρόνο της καθημερινότητας. Και περνάμε στον δεύτερο χρόνο. Στον χρόνο της συγκυρίας. Εκεί όπου οι αποφάσεις δεν απαντούν μόνο στις ανάγκες του σήμερα, αλλά διαμορφώνουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθεί η ευρωπαϊκή γεωργία για πολλά χρόνια.

Και η μεγαλύτερη συγκυρία που έχουμε σήμερα μπροστά μας δεν είναι άλλη από τη διαπραγμάτευση για τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (2028-2034).

Έχοντας ζήσει σχεδόν τέσσερις δεκαετίες στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, μπορώ να σας πω ότι σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε μια περίοδο μη κανονικότητας.

Η νέα ΚΑΠ διαμορφώνεται μετά από μια πανδημία που μας θύμισε ότι η αυτάρκεια στα τρόφιμα δεν είναι αυτονόητη. Μετά από έναν πόλεμο στην καρδιά της Ευρώπης που ανέτρεψε τις αγορές ενέργειας και σιτηρών. Μέσα σε μια περίοδο έντονου διεθνούς ανταγωνισμού, όπου η Αμερική, η Κίνα και οι μεγάλες αγροτικές οικονομίες επενδύουν στρατηγικά στην πρωτογενή παραγωγή. Και ταυτόχρονα μέσα σε μια νέα πραγματικότητα που διαμορφώνει η κλιματική κρίση.

Αυτή είναι η συγκυρία. Και οι μεγάλες συγκυρίες έχουν ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Δεν σου επιτρέπουν να συνεχίσεις όπως πριν, αλλά οφείλεις να επαναπροσδιορίσεις τις προτεραιότητές σου. Γι' αυτό πιστεύω ότι θα ήταν λάθος να αντιμετωπίσουμε τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική ως ακόμη μία διαπραγμάτευση για ποσοστά, κανονισμούς ή δημοσιονομικά μεγέθη. Ναι, θα λάβουμε περίπου 20 δις, ωστόσο δεν πρέπει να σταθούμε μόνο εκεί!

Αν περιορίσουμε τη συζήτηση μόνο στο ύψος των κονδυλίων, θα αδικήσουμε τη συνολική εικόνα.

Γιατί η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική **καλείται να απαντήσει στο ερώτημα ποια γεωργία θέλει η Ευρώπη για τις επόμενες δεκαετίες.**

Από την πλευρά μας, η ελληνική απάντηση είναι ξεκάθαρη. Θέλουμε μια Κοινή Αγροτική Πολιτική με ισχυρούς πόρους, αλλά και με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στα κράτη-μέλη. Μια πολιτική που θα δίνει μεγαλύτερη εθνική ευελιξία, ώστε κάθε χώρα να μπορεί να προσαρμόζει τα ευρωπαϊκά εργαλεία στις πραγματικές ανάγκες των παραγωγών της.

Γιατί οι ανάγκες της μεσογειακής γεωργίας δεν είναι ίδιες με εκείνες του ευρωπαϊκού Βορρά.

Παράλληλα, θεωρώ ότι η νέα ΚΑΠ πρέπει να επενδύσει πολύ περισσότερο στους νέους ανθρώπους που επιλέγουν να μείνουν στην ύπαιθρο, στην καινοτομία, στην εξωστρέφεια, στις νέες αλυσίδες αξίας και στον συνεργατισμό. Και σύμφωνα με τις μέχρι τώρα διαπραγματεύσεις, αυτό θα βρίσκεται στον πυρήνα της.

Με λίγα λόγια, η δική μας φιλοδοξία είναι η Ελλάδα να προσέλθει σε αυτή τη διαπραγμάτευση όχι αμυνόμενη, αλλά πρωταγωνιστώντας.

Δεν πηγαίνουμε στις Βρυξέλλες για να διαφυλάξουμε απλώς όσα έχουμε. Πηγαίνουμε για να διαμορφώσουμε την αγροτική παραγωγή που θέλουμε να έχουμε. Και είμαστε αισιόδοξοι ότι θα το πετύχουμε.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Και έτσι φτάνουμε στον τρίτο χρόνο του Μπροντέλ. Στον μακρό χρόνο. Εκεί όπου δεν κρίνονται οι κυβερνήσεις από τις αποφάσεις της ημέρας, αλλά από το αποτύπωμα που αφήνουν στις επόμενες γενιές.

Η ιστορία μάς διδάσκει ότι οι μεγάλες αλλαγές δεν γεννιούνται ποτέ τυχαία. Προηγείται πάντοτε μια σπάνια σύμπτωση εξελίξεων. Μια περίοδος κατά την οποία οικονομικές, κοινωνικές, τεχνολογικές και γεωπολιτικές μεταβολές ευθυγραμμίζονται και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να αλλάξει μια χώρα πορεία.

Αυτό εγώ το ονομάζω συναστρία. Όχι με την αστρολογική έννοια της λέξης, αλλά με την ιστορική και την πολιτική της έννοια.

Τη σπάνια στιγμή κατά την οποία πολλές διαφορετικές εξελίξεις συναντώνται την ίδια χρονική περίοδο και δημιουργούν ένα παράθυρο ευκαιρίας που δύσκολα επαναλαμβάνεται.

Πιστεύω ότι η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μια τέτοια συναστρία στον πρωτογενή τομέα, μετά τις περιπέτειες του παρελθόντος. Αποκαθιστούμε, ύστερα από πολλά χρόνια, την αξιοπιστία του συστήματος των αγροτικών ενισχύσεων. Η σχέση εμπιστοσύνης της χώρας με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς αποκαθίσταται σταδιακά. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανοίγει τη σημαντικότερη διαπραγμάτευση των τελευταίων ετών για τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική. Το κόστος παραγωγής αρχίζει να αποκλιμακώνεται μέσα από συντονισμένες ευρωπαϊκές και εθνικές παρεμβάσεις.

Καθεμία από αυτές τις εξελίξεις, από μόνη της, είναι σημαντική. **Όλες μαζί, όμως, συνθέτουν μια ιστορική συγκυρία.**

Από το New Deal του Ρούσβελτ, μέχρι τις μεταρρυθμίσεις του Μπαλτατζή, η ιστορία διδάσκει ότι οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις δεν γεννιούνται όταν όλα λειτουργούν ιδανικά. Γεννιούνται όταν μια πολιτική ηγεσία αναγνωρίζει ότι η ιστορία της προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία και αποφασίζει να μην την αφήσει να χαθεί.

Πιστεύω βαθιά ότι αυτή είναι η δική μας στιγμή. Η Ελλάδα χρειάζεται τώρα ένα **νέο εθνικό συμβόλαιο με την ελληνική παραγωγή.**

Ένα σχέδιο που θα κοιτάζει προς το 2035 και όχι προς τις επόμενες εκλογές. Ένα σχέδιο που θα συνδέει τις ευρωπαϊκές πολιτικές με τις εθνικές προτεραιότητες. Που θα επενδύει στο νερό, στις υποδομές, στη γνώση, στην καινοτομία, στους νέους αγρότες, στη μεταποίηση, στις εξαγωγές και κυρίως στην παραγωγή μεγαλύτερης υπεραξίας.

Και αν αξιοποιήσουμε αυτή τη συναστρία όπως της αξίζει, τότε είμαι βέβαιος ότι όταν κάποιος κοιτάξει πίσω, το 2035, δεν θα θυμάται απλώς ότι αυτή ήταν μια περίοδος καλών πληρωμών ή επιτυχημένων διαπραγματεύσεων.

Θα θυμάται ότι ήταν η δεκαετία κατά την οποία η Ελλάδα αποφάσισε να επενδύσει ξανά στην παραγωγή της και να ξανακάνει τον πρωτογενή τομέα έναν από τους μεγάλους πυλώνες της εθνικής της ανάπτυξης.

Ίσως, λοιπόν, αυτό να είναι και το πραγματικό μέτρο με το οποίο θα κριθεί το έργο σας εδώ στη Διακομματική Επιτροπή.

Όχι δηλαδή από το αν θα καταγράψει με ακρίβεια όσα μας οδήγησαν στις παθογένειες του χθες. Αυτή είναι μια αναγκαία δουλειά και οφείλουμε να την κάνουμε με ειλικρίνεια, χωρίς εκπτώσεις και χωρίς συμψηφισμούς.

Η μεγάλη μας, η μεγάλη σας ευθύνη, όμως, είναι άλλη. Να γίνεται και να γίνουμε όλοι μαζί το σημείο από το οποίο θα ξεκινήσει η επόμενη μέρα. Γιατί τα λάθη του παρελθόντος, όσο σοβαρά κι αν είναι, δεν μπορούν να αποτελούν τη μοναδική μας πυξίδα.

Η ευθύνη μας απέναντι στους ανθρώπους της παραγωγής είναι να τους δώσουμε έναν λόγο να πιστέψουν περισσότερο στο αύριο παρά να συζητούν διαρκώς το χθες.

Γι' αυτό πιστεύω ότι το πόρισμα αυτής της Διακομματικής Επιτροπής δεν πρέπει να είναι μόνο η αποτίμηση μιας δύσκολης περιόδου. Πρέπει να γίνει η βάση ενός εθνικού σχεδίου, μιας εθνικής στρατηγικής για την ελληνική παραγωγή, που δεν αφορά τον βίο μιας κυβέρνησης, αλλά τον υπερβαίνει διότι η αγροτική παραγωγή είναι ένας βασικός πυλώνας της οικονομίας.

Αν πετύχουμε αυτό το εθνικό consensus, αν δηλαδή είναι και το πόρισμα σας, όχι μόνο η σύνθεσή, διακομματική τότε πραγματικά, θα μπορούμε να πούμε ότι αξιοποιήσαμε αυτή τη μοναδική συναστρία. Πιστεύω ότι **οι επιτροπές αφήνουν πίσω τους πορίσματα. Οι μεγάλες πολιτικές στιγμές αφήνουν πίσω τους παρακαταθήκες.**

**Ας φροντίσουμε αυτή η Διακομματική Επιτροπή να αφήσει το
δεύτερο.**

Σας ευχαριστώ πολύ.